

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἕτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Λύριον διανέμεται καὶ πωλεῖται εἰς τὰς ἐδοῦς το δεύ-
τερον φυλλάδιον.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἀτμόπλοιον Δήμητρα, 12 Μαΐου.

..... Πλέομεν ὑπὸ ἀνέφελον οὐρανόν, τὸ δὲ ἀτμόπλοιν πλη-
ρες ποικιλιῶν, κρᾶμα σεσηπτότων καὶ ἀώρων καρπῶν, βαίνει
καμαρωτόν, ὡς εἰ ἐπορεύετο πρὸς πανήγυριν. Ἡ δευτέρα θέ-
σις ἄγει παραμονὴν τῆς πρωτοχρονιάς. Κόψιμο γενικόν. Πρέ-
πει νὰ σκοτωθῇ ὁ χρόνος, τὸ δὲ χαρτοπαίγνιον εἶναι πολλῶν
ἀνθρώπων ὁ βίος· ἀλλὰ τί ἄλλο εἶναι καὶ ὁ βίος εἰμὴ χαρτο-
παίγνιον ; Ὁ βίος σκοτῶναι λοιπὸν τὸν βίον.

Βόλος, 13 Μαΐου.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ρίπτεται ἡ ἄγκυρα
εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τῆς προκυμαίας τοῦ σιδηροδρόμου. Δώ-
δεκα ὥρας θὰ διαρκέσῃ ἡ ἐκφόρτωσις τῆς ξυλικῆς. Ζήτη ἡ
ἀγορὰ τῆς Τεργέστης, ἥτις καὶ τὴν Θεσσαλίαν προμηθεύει
μὲ ξυλικήν ! Καὶ ὅμως τὰ δάση τῆς Θεσσαλίας εἶναι καὶ ἀρ-
κετὰ καὶ πλούσια· ἀλλὰ τί μέλει ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ἀρκεῖ ὅτι
διωρίσαμεν οἰκονομικοὺς ἐφόρους καὶ ἀτιθάσους ἀγροφύλα-
κας ! Αἱ νέαι ἐπαρχίαι ἡλπίζον ὅτι οἱ μηχανικοὶ θὰ ἐξήτα-
ζον τὰ πάντα καὶ θὰ προέβαινον εἰς σύνταξιν **χάρτου** δια-
χωρίζοντος καὶ διαγράφοντος τὰς γαίας τῶν βακουφίων, τῶν
χωρίων, τῶν κωμοπόλεων, τοῦ δημοσίου κλπ. ἵνα μὴ διαιω-
νίζηται τὸ κερδοσκοπικὸν χάος. Ἐρωτήσατε οἷον δῆποτε
ὑπάλληλον, οἷον δῆποτε οἰκονομικὸν ἑφορον περὶ τῆς κατα-
στάσεως τῶν δασῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος, θὰ λάβητε ἀπάν-
τησιν οἷαν καὶ ἂν ἤρωτάτε περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος τὴν γά-
ταν σας. Ἐν Σερβίᾳ καὶ Ρουμανίᾳ οἱ φύλακες τῶν δασῶν ἔ-
χουσιν εἰς τὰς καλύβας τῶν ἀνητρημένους κανονισμοὺς τῶν
καθηκόντων αὐτῶν καὶ τῶν υποχρεώσεων τῶν πολιτῶν, χάρτας
μὲ σημειώσεις τῆς ἡλικίας καὶ καταγωγῆς τῶν δένδρων, καὶ
ὑπὸ ποίους ὅρους πωλεῖται ἡ ξυλική· καὶ διὰ τοῦτο τὰ δάση
τῶν νεαρῶν βασιλείων συναγωνίζονται σήμερον μετὰ τῶν τῆς
Εὐρώπης, διότι οἱ θησαυροὶ αὐτοὶ εἶναι ἐμπειστυμένοι εἰς
ἐμπείρους Γερμανοὺς φύλακας. Καὶ ἐκεῖ μὲν ἡ ποίησις καὶ ἡ
χαρὰ τῶν ἀνθρακῶν, ἐδῶ δὲ τὸ κακούργημα καὶ ἡ μανία

τῶν ἐμπρηστῶν. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ προσβάλλεται ὑπὸ
ἀναμίας, ὅταν τὰ πλούτη τῆς γῶρας ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς
παρανομίας παραδίδονται ἐρμαιὸν ὕλικῶν συμφερόντων. Πα-
ρῆλθε διετία ἀπὸ τῆς κατοχῆς, καὶ ἐν τούτοις ἡ Ἑλλὰς δὲν
γνωρίζει ἔτι τὴν κατάστασιν τῆς Θεσσαλίας. Οὔτε δημοσιο-
γράφοι, οὔτε ὑπάλληλοι ἐμελέτησαν τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου·
ἀλλ' οὔτε ἐλπίς ὑπάρχει ὅτι θὰ μιμηθῶμεν τοὺς Αὐστριακοὺς
ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἐρζεγοβίνῃ καὶ τοὺς Ρουμῶνους ἐν Δουμπρου-
τσῶ. Σωρηδὸν μετὰναστεύει ἡ γεωργικὴ φυλὴ τῶν Ὀθωμα-
νῶν, δὲν ἐμελετήθη δὲ ἐπισταμένως ὅτι, ἂν οἱ νέοι Μετα-
νάσται θέλουσιν ἀνθεῖξαι εἰς τὸν τροπικὸν καύσωνα τῶν θεσ-
σαλικῶν πεδιάδων, ἐν μέσῳ τῶν ἐρημωθέντων ἐθωμανικῶν
χωρίων. Ταλαιπωροῦνται οἱ κάτοικοι τοῦ Ὀλύμπου καὶ τοῦ
Κισσάθου διότι στεροῦνται γαιῶν, τὰ πάντα ἀπολέσαντες εἰς
τὴν ἐπανάστασιν, καὶ ὅμως διστάζουν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ
καταβῶσιν εἰς τὴν κοιλάδα, ἐκεῖ ὅθεν ἐξ ἀμνημονεύτων χρό-
νων ἐξεδιώχθησαν. Εἶναι εὐκόλον νὰ μεταφέρωμεν σωρηδὸν
νέους μετανάστας ἐξ ὀρεινῶν μερῶν τῆς Μ. Ἀσίας, ἀλλὰ πρό-
τερον δεόν νὰ ἐρευνήσωμεν ἐὰν εἶναι κατὰλληλα πρὸς τοῦτο
τὰ ἐρημωθέντα χωρία τῶν Ὀθωμανῶν, ὧν τὰ πλεῖστα ἐγρη-
σίμευον μᾶλλον εἰς στρατηγικὰς θέσεις ἢ πρὸς εὐζωίαν τῶν
χωρικῶν Ὀθωμανῶν. Παράδειγμα τὰ πρὸς βορρᾶν ἐπὶ τῆς
μεθορίου γραμμῆς χωρία *Λυγαριά* καὶ ἄλλα μέρη.

Μόνον ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς κομματικῆς δυσωδίας προώδευ-
σεν ἡ Θεσσαλία, καὶ ἴσως συναμιλλᾶται εὐγενέστατα πρὸς
τὴν πρεσβυτέραν αὐτῆς ἀδελφὴν.

Οἱ λεμβοῦχοι τοῦ Βόλου εὐτυχῶς ἦπιοι· ὁ δὲ λιμὴν δὲν
φέρει τὸν πρῶτον πολυτάραχον χαρακτῆρα τῆς συναλλαγῆς.
Τὸ πολὺ πλῆθος νεναρχωμένων ἐντὸς τῶν ἀκανονίστων καὶ ἀ-
φιλοκάλων καφενείων. Ξενοδοχεῖα ἀνάξια λόγου. Οὐδεμία
βελτίωσις ὁδῶν καὶ κτιρίων· τὸ τουρκικὸν φεσάκι βασιλεύει
ἔτι καὶ ὑπὸ ἐλευθέρῳ οὐρανόν. Οἱ κάτοικοι ἐξακολοιοῦν νὰ
ξενιτεύωνται εἰς Αἴγυπτον, ὡς καὶ τὸ πρὶν, ἐνῶ εἰς τὴν πα-
τρίδα τῶν ἀνοίγεται τὴν στάδιον ἐμπορικώτερον καὶ ἡ γῆ
στερεῖται βραχιόνων. Εἰς τὸ Κάστρο παντελὴς ἐρημία· οἱ
Τούρκοι ἔφυγον καὶ φεύγουν· ἐνώπιόν μου παρευλάνει μικρὸν
καρβάνιον, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοισι, ἵνα ἀποδιβασθῇ τοῦ
πλοίου.

Περὶ σιδηροδρόμων πολλὰ λέγονται ἅτινα δὲν περιποιοῦσι
τιμὴν εἰς τοὺς διευθύνοντας τὴν ἐπιχείρησιν. Ἐὰν ἡ Σύνταξις
τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἔχῃ χρήματα ἀρκετὰ, ἂς ἀναθέσῃ εἰς
μηχανικὸν τινα νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἐπιπολαιότητα τῆς ἐργασίας,

τὸ ἐπικίνδυνον τῶν τεχνικῶν ἔργων καὶ τὰ παράπονα τῶν ἐργατῶν κλπ. Ἄλλην διέξοδον δὲν βλέπω εἰμὴ τὴν παρουσίαν δημοσιογράφων καὶ μηχανικῶν. Σπεύσατε, ἐνὸς μὲν εἶναι καιρὸς, καὶ διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου καὶ τὸ καλὸν τοῦ κ. Μαυρογορδάτου ὃν ἄλλοι ζημιοῦσι καὶ αὐτὸς ἀναγκάζεται νὰ ζημιώσῃ.

(ἀκολουθεῖ)

Περιπλανώμενος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴν χολέραν ἂν δὲν μᾶς φέρουν ἡ Μανσούρα καὶ ἡ Δαμιέττι, θὰ τὴν φέρουν βεβαίως τὰ ξενοδοχεῖά μας. Ἀκούομεν παράπονα πολλῶν οἷτινες ἅμα δειπνήσουν εἰς πολλὰ τῶν ἐστιατορίων—ἡ λέξις μόνον τὰ ἐμάρανε—ἀμέσως καὶ ἀπὸ κοψίματα καταλαμβάνονται. Ἀντιστρόφως ἀντίθετα πρὸς τὰς τιμὰς εἶνε ἡ τε ποσότης καὶ ἡ ποιότης. Αὐτὸ τὸ ζήτημα τῆς τροφῆς εἶνε ἐκ τῶν σπουδαιότερων καὶ ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐν Ἑλλάδι. Ἀξίον ἐμβριθεῖς δι' ἄρθρων ἐπὶ ἄρθρων διαπραγματεύσεως. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως, ἀφοῦ ὑπάρχουν καὶ φόβοι χολέρας, ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας καταδικάζοντες αὐτὸν νὰ κατορθώσῃ νὰ φάγῃ εἰς ὅλα τὰ δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως ξενοδοχεῖα, ἂν καὶ εἰς τὰ πρώτης ἐνίοτε τρώγῃ, κάνεις ἀστακὸν δύο ἡμερῶν, καὶ εἰς ὅποιον ξενοδοχεῖον τὸν καταλάβῃ κόψιμον, νὰ τὸ κλείσῃ δίχως ἄλλο. Ἄς λάβῃ ἐπικυρόους καὶ ἄλλους στομάχους τῆς ἐπιστοσύνης του, διὰ νὰ τελειώσῃ ταχύτερα ἢ ἐπιθεώρηται.

Φαίνεται ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Βακοφίων δὲν βαίνουν τριανταφυλλένια. Ἰσως μάλιστα ἀπειλεῖται καὶ διακοπὴ ἐργασιῶν καὶ διάλυσις ἁπλῆτος. Οἱ Τοῦρκοι ἐγείρουν πολλὰς ἀπαιτήσεις· οἱ δὲ ἡμέτεροι ἔπρεπε νὰ ἔχουν καὶ ἀνθρώπους καλῶς εἰδότες τὰ πράγματα καὶ μάλιστα ἐκ τῶν πρώην δούλων ἐπαρχίων.

Ὁ ἀξιότιμος ἐφέτης κ. **Α. Θεοδωρίδης** ἀξιεπαίνους λίαν καὶ ἐπιμελῶς καταγινόμενος ἀπὸ τινος μὲ τὰ οἰκονομικά τοῦ κράτους ἐξέδωκε *Μελέτην* ἐπὶ τοῦ ἰταλικοῦ νόμου περὶ τῆς φορολογίας τοῦ κινητοῦ πλούτου, παρέχων οὕτω σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὸν τόπον του καὶ γενόμενος ἀφορμὴ νέων προσπαθειῶν πρὸς μετακίνησιν τῶν φορολογικῶν βαρῶν καὶ ἐπὶ τὴν πλουτοκρατίαν τοῦ τόπου μας, εἰς ἣν ὁ κ. Τρικούπης ἤνοιξεν ἐλεύθερον στάδιον τοῦ πλουτισμοῦ καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, κηρύξας αὐτοῦ· ἀσυνδότης! Ἐν καιρῷ θέλομεν προῶν εἰς ἀνάλυσιν τοῦ ἔργου τοῦ κ. Θεοδωρίδου.

Μακρὰν ἐπιστολὴν μᾶς ἔστειλεν ἀπὸ τὰς φυλακὰς Κόκλα, παραπονετικὴν, πικράν, συνοψίζουσαν τὰ παράπονα καὶ τὰς πικρίας διακοσίων ὄλων φυλακισμένων. Δὲν εἶνε ἀσυνήθης εἰς τὰς ἀκοάς μας τοιαύτη φωνὴ ἐκεῖθεν, ἐνθα τὸ εὐτυχὲς συμφέρον καὶ ἡ κατάχρησις, ὠφελοῦμενα ἐκ τῆς θέσεως τῶν δυστυχῶν ἐκείνων τῶν τιμωρουμένων καὶ ἀνυπερασπίστων, εὐρίσκει τότῃ εὐρὺ στάδιον ἐνεργείας. Καὶ δὲν εἶνε ἀορίστων μεμφιμοιριῶν φωνή, ἀλλὰ θετικῶν, μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας ἐκτεθειμένων παραπόνων ἐναντίον τοῦ ἐπιστάτου αὐτῶν Κώστα ἢ Μπαρμπακώστα, διὰ τὴν ἀκούραστον φορολογικὴν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν ἐκτελεῖ ἐπὶ παντός

εἶδους προμηθείας τῶν φυλακισμένων, ἐκείνων μάλιστα αἷτινες ὀφείλονται εἰς τὴν ἀρωγὴν καὶ πρόνοιαν τοῦ Συλλόγου Παρνασσῶ. Ἀπὸ τὸ συστάσιον, γράφουν, ποῦ μᾶς ἐλέγεται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, ξεδιζιλέγει τὰ καλλίτερα κομμάτια, καὶ ἡ ἄψυτον ἢ ψημένον μᾶς τὸ δίνει, ἐλαττόνει πάντοτε εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὰς μερίδας μας, ὥστε ἐπὶ 3 ἡμέρας βλέποντες μὴ ἐπαρκοῦν τὸ φαγικόν, ἀπεποιήθημεν καὶ νὰ μαγειρέψωμεν καὶ νὰ φάγωμεν. Φαντασθῆτε ἀπεργίαν... στομάχων! Ἐπειτα ἔρχονται καυσόξυλα ἀπὸ 40 ὀκάδων, αἱ ὁποῖαι χορηγοῦνται, ὁ οἰκονομολόγος ἐπιστάτης παροῦσιάζει μόνον 12 ὀκάδες, ὥστε τοῦ ἑκάμεν ἅπαξ πικράν δι' αὐτὸ παρατήρησιν ὁ ἀρχιφυλάξ ἀνθυπολοχαγός. Εἰς τοὺς ἐξεργασμένους ἐκ τῶν φυλακῶν ἐξασκεῖ φοβεράν φορολογίαν, καὶ δι' ἄλλων παντοίων μέσων καταθλίβει αὐτοὺς ἰδιοτελῶς, κακεντρεχῶς, καὶ ἀναιδῶς, κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τῶν φυλακισμένων, ἐν τῇ ὁποίᾳ δὲν λησμονοῦσιν ἐντοσούτῳ νὰ ἐκφράσωσι τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν Παρνασσὸν διὰ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιαν καὶ ἀρωγὴν του, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὴν ὁδύνην των διὰ τὰ ἀνωτέρω βάσανά των. Πρὸ ταιούτων σωρῶν αἰτιάσεων δὲν πιστεύομεν νὰ μείνωσιν ἀπαθείς καὶ αἱ ἀρμόδιοι ἀρχαὶ καὶ ὁ Σύλλογος, οὐτινος τόσῳ ἀναιδῶς κατεϊρωνεύεται ἡ φιλανθρωπία ὑπὸ τῆς διαφθορᾶς.

Καὶ δύο ἐρωτικὰ εἰδύλλια τῆς Ἀρτῆς:

Ὁ Κύριος: Δεῖνα ἀπήγαγεν ἐκουσίως τὴν νεάνιδα Τάδε. Ἐκείνη δὲ φοβουμένη τὸν ζωκρὸν ἐραστὴν της—ἔτσι μᾶς τὸ γράφουν—συμπαρέλαβε καὶ τὴν ὑπηρετρίαν της ποῦ τὴν ἔλεγαν Ἀννιώ, καὶ ἦτο πολὺ ὠραιότερα τῆς Κυρίας. Ἀλλὰ τὴν νύκτα ἐντὸς τῆς ἐρωτικῆς φωλεᾶς των ὑπαιστέρεται τρίτος, ἔτι ζωηρότερος, ζητῶν... μερτικό· ὁ ζωκρὸς ἀνθίσσεται, στενοχωρεῖται, ἀλλ' ὁ ζωηρότερος ἐπιμένει, ὁ ζωκρὸς ὑποκύπτει, καὶ ἰδοὺ ἡ ὑπηρετρία κληρὸς τῷ τρίτῳ. Καὶ ἀφοῦ ἐτέρπησαν εἰκοσιτετραῶρον φιλότῃ καὶ εὐνῇ, ἀπέστειλαν τὰ ἡμίση των εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ζητήσωσι ταῦτά· ἀργότερον, καὶ μὲ ὅλο τὸ ραχάτι των, ὡς νομίμους συζύγους! Δὲν γνωρίζομεν ἂν τὸ ραχάτι αὐτὸ ἐπέδρασε καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀρμυδίων ἀρχῶν.

Ἡ δευτέρα ἀπαγωγὴ εἶνε λιγάκι πεζή, καὶ τι ἀμφίβιον, εἶνε καὶ δὲν εἶνε ἀπαγωγὴ, ἀφοῦ εἶνε πρῶτον, ἐκουσία, καὶ δευτέρον τῇ συγκαταθέσει τοῦ πατρὸς, μόνον δὲ τῆς μητρὸς τῇ ἀγνοίᾳ.

Ἐν Ἀρτῇ πρὸ ἐπτὰ ἡμερῶν ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἐγκαθίδρυσις τοῦ νέου δημάρχου Ἀρτῆς κ. Ἰωάννου Καραπάνου, προτείναντος ὡς ἀστυνομὸν τῆς πόλεως τὸν κ. Ντελήμπα-νῆν. Ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ εὐκαιρίᾳ ὁ ἡμέτερος ἐξ Ἀρτῆς ἀνταποκριτὴς μᾶς ἀναγράφει τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἐργασίας, τῆς ὁποίας παρὰ τῶν ἀνωτέρω δύο ἀρχόντων προσδοκᾷ ἡ πόλις, πολλὰ καὶ ποικίλα πάσχουσα, ἐλλείψει ὁδῶν, εὐρυχωρίας, φωτισμοῦ, καθαριότητος, καὶ πλησμονῆς ἀδεσπότων κυνῶν καὶ χοίρων.

Ὁ ἐν Πειραιεὶ Κ. Δημοσθένης Γρηγοράς ἀναγγέλλει τὴν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου ἐκδοσιν αὐτόθι καθημερινῆς ἐφημερίδος πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς ὑπὸ τὸν τίτλον **Ἀ-στήρ**, μετ' ἐμπορικῶν καὶ χρηματικῶν δελτίων ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, ὑπὸ εἰδικῶν ἀνδρῶν γραφομένων. Πρὸς ἀνετωτέραν δὲ ἐπιστολὴν τοῦ ἀστέρος του ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ